

Toekomstige klassieker

INTERFACE XTRA

- introductie door Korg
- audiodemo's
- handleiding

Korg heeft z'n befaamde Wavestation nieuw leven ingeblazen. De nieuwe Wavestate is echter veel meer dan een nostalgische re-issue.

door **Si Truss**
redactie@interface.nl

De oorspronkelijke Wavestation was gebaseerd op de nalatenschap van Sequential's Prophet VS en was een van de belangrijkste synths van de vroege jaren negentig. In een tijd waarin op samples gebaseerde synthese volwassen werd, viel de Wavestation vooral op door z'n bizarre basisgolfvormen. Terwijl de concurrentie enorm z'n best deed om overtuigende orgels of akoestische gitaren na te maken,

info

- **Richtprijs incl.:** € 800,-
- **Distributie:** Voerman & Meyer, 033 461 2908
- **Internet:** www.voerman.nl www.korg.com

layerde de Wavestation conventionele instrumenten met vreemde percussieklanken en ambient klanktapijten, waardoor een uniek klankpalet ontstond. Twee elementen waren essentieel voor het karakter van de Wavestation: de van Sequential overgenomen vectorsynthese waarmee je tussen vier golfvormen kon crossfaden, en de eigen wave sequencing engine. Hierbij worden meerdere golfvormen achter elkaar doorlopen, waardoor een veranderende klankkleur, patronen of zelfs drumgrooves ontstonden.

De Wavestation was erg populair, vooral bij makers van soundtracks en bij iedereen die op zoek was naar interessante padsounds. Ondanks dat succes kwam er nooit een echte opvolger, afgezien van een paar rack-versies en de iets uitgebreidere Wavestation EX. Pas na dertig jaar zet Korg dat eindelijk recht met de Wavestate. De Wavestate zit ergens tussen een remake en een opvolger in. Enerzijds is ie specifiek ontworpen om de klank en feel van z'n voorganger te evenaren, inclusief de klassieke vector joystick en de aanwezigheid van een flinke

hoeveelheid golfvormen die we kennen van het origineel (of een van de expansion cards). Maar de Wavestate heeft duidelijk meer te bieden dan dat.

Gelaagdheid

Korg noemt de gebruikte engine dan ook 'Wave Sequencing 2.0'. Net als bij het origineel zijn er meerdere layers – maximaal vier – met elk een wave sequence bestaande uit meerdere pcm-samples of een standaard

multisample, die je kunt stapelen of verdelen over het toetsenbord. Nieuw is dat de engine werkt met zes 'Lanes' waarmee je de keuze van het sample, timing, toonhoogte en modulatie afzonderlijk kunt programmeren. Hiermee kun je de basisgolfvormen en hoe ze afgespeeld worden per layer programmeren wat betreft timing of sequence/loop-lengte. Op die manier is het

mogelijk om interessante patronen te maken die constant lijken te veranderen zonder herhaling. Elke layer heeft ook een Master Lane waarmee je de timing van de andere Lanes kunt besturen of resetten. En dan is er nog een waarschijnlijkheidsfactor, die je voor elke stap in elke Lane kunt bepalen om het eindresultaat nog wat onvoorspelbaarder te maken.

Uiteraard is ook de vectorbesturing aanwezig. Hiermee kun je modulatieparameters aan de vier hoeken van de vectorgrid toewijzen. De vectorbeweging kun je via de joystick regelen, met de speciale vijfdelige, loopende vectorenveloppe of via de midi-input. Joystick en envelope werken samen, dus als envelope modulation actief is, bepaalt de joystickpositie het startpunt van de modulatie. >>

De vele knoppen maken het editen van bestaande presets behoorlijk eenvoudig

Layers: Met een dubbelklik op een van de layerknoppen kun je een layer snel uit- of inschakelen.

Joystick: De joystick ziet eruit als die van de Wavestation, maar biedt veel meer mogelijkheden.

Step-knoppen: Hiermee kun je direct de juiste sounds voor je setlist kiezen of er de stappen van een wave sequence mee bedienen.

Effecten: Wavestate heeft drie effectslots per layer plus global reverb en eq.

De opzet van de Wavestate is een stuk complexer dan bij een doorsnee analoge synth

>> verbuigen van een curve, of het samenvoegen van meerdere inputs volgens bepaalde voorwaarden.

Daarmee hebben we eigenlijk nog maar een tipje van de sluier kunnen oplichten, want de modulatieafdeling is een zeer uitgebreid en krachtig wapen voor sounddesign. Wat echter negatief opvalt, is dat het klavier geen aftertouch heeft; wel velocity en release velocity. De Wavestate reageert overigens wel op polyfone aftertouch die via midi binnenkomt.

en een parametrische eq voor de stereo output. Het aanbod aan effecten is behoorlijk uitgebreid. Bij Pre-fx kun je onder anderen kiezen uit diverse compressors, amp-modelers, eq, waveshaper, tremolo en ringmodulator, Mod-fx biedt chorus, phaser, wah en ensemble. Ook is er een ruim aanbod aan delays en reverbs en de meeste effecten kun je moduleren in de mod-matrix van de Wavestate. Een heel mooie extra laag soundshaping-mogelijkheden dus voor een synth die toch al heel veel te bieden heeft op dat vlak.

Smaakmakers

De originele Wavestation had wel een filter, maar dat was een vrij karakterloos geval zonder resonantie. De Wavestate heeft veel meer te bieden dankzij diverse filtervarianties, onder meer van de Polysix en de MS-20. Met de filterknop kun je kiezen tussen Polysix lpf, MS-20 lpf en een 2-pole hpf-filter. De vierde stand heet More, en die biedt toegang tot twaalf filtertypes met 2-pole en 4-pole hpf, lpf en band reject-varianties. Er is zelfs een multifilter met een mix van twee filtertypes. De Polysix- en MS-20-filters hebben als extra een high gain-knop voor filter overdrive.

De Wavestate heeft voor elke layer een multi-effectprocessor met drie slots (Pre-fx, Mod-fx en Delay) en er is nog een reverb

Lekker complex

Zoals alle synths van begin jaren negentig had de Wavestation maar bar weinig knoppen, en programmeren verliep dus erg moeizaam. Bij de Wavestate ligt dat duidelijk anders, dankzij een hele hoop intuïtief te bedienen knoppen. Zo is er een hele rij drukkknoppen waarmee je snel tussen de stappen in de sequence van elke Lane kunt omschakelen. Het scherm reageert ook feilloos op het verdraaien van een knop, of indrukken van een switch, door onmiddellijk de relevante pagina met de ingestelde waarden te tonen. Met de rij drukkknoppen kun je ook snel toegang krijgen tot Set List, zodat je de juiste performances moeiteloos in de gewenste volgorde kunt oproepen. Ondanks

specificaties

- Wave Sequencing 2.0 audio-engine
- aanslaggevoelig toetsenbord met 37 toetsen
- 64-stemmig (stereo)
- 240 performances, 740 programs, 1000 wave sequences
- program: filter, pre-fx, mod-fx en delay
- performance: 4 layers met reverb en eq
- filters: 2-pole lpf, 2-pole hpf, 2-pole bpf, 2-pole band reject, 4-pole lpf, 4-pole hpf, 4-pole bpf, 4-pole band reject, multi filter, ms-20 lpf, ms-20 hpf, Polysix
- modwheel, pb-wheel, joystick voor o.a. layermix
- stereo-out (trs-jack)
- hoofdtelefoonaansluiting
- midi-in/out
- usb
- connectors voor hold-en controlpedalen
- externe voedingsadapter
- afmetingen (bxdxh): 565x338x92mm
- gewicht: 2,9kg
- inclusief voeding, Librarian software, en uitgebreide softwarebundel

het oordeel

- + authentieke Wavestation sounds met meer mogelijkheden
- + uitstekende randomizers
- keyboard heeft geen aftertouch

dat blijft de Wavestate een complex instrument.

En van de eerste dingen die ik uitprobeerde was om vanuit een Init patch een complexe sound op te bouwen en dat duurde een stuk langer dan ik had gedacht. Niet dat het een frustrerend proces is, want de slimme copy/paste-routines en de goed doordachte sound-browser zijn erg behulpzaam, maar de opzet van de Wavestate is gewoon een stuk complexer dan bij een doorsnee analoge synth. Hij is toegankelijker dan de Wavestation, maar vanwege de extra lanes en de uitgebreide modulatie-opties valt er veel meer in te stellen. De resultaten zijn wel erg bevredigend en de vele knoppen maken het editen van bestaande presets behoorlijk eenvoudig.

Conclusie

De Wavestate is eenvoudigweg een uitstekende synth. Korg is aan de ene kant trouw gebleven aan het origineel, maar heeft wel genoeg nieuwe features toegevoegd om er een echt nieuw instrument van te maken. Klankmatig levert de Wavestate wat fans van de Wavestation verwachten; een geweldig assortiment aan rijke, pulserende pads, bizarre klankkleuren en krachtige multi-timbrale sounds. Net als zijn voorganger heeft ie een kenmerkend digitaal klankkarakter, ook met de filter emulaties. En dat is positief bedoeld, want de sound 'engine' produceert gedetailleerde en complexe klanken die met een analoge polysynth simpelweg onmogelijk zijn. En als je kijkt naar het aantal stemmen en de vraagprijs, dan kan het niet anders dat de Wavestate een echte klassieker worden. ■

De modulatieafdeling is een zeer uitgebreid en krachtig wapen voor sounddesign

(elke stem is immers stereo). Al deze elementen kom je tegen in een modulatiematrix waarin je, behalve de gebruikelijke sources, destinations en intensities, ook een tweede source kunt gebruiken om de intensiteit van een andere modulatiematrix te moduleren. Net als bij de envelopes en de vectorgrid kun je modulatie besturen met het modwheel, midi, de expressiepedaal-input en zes draaiknoppen op het bedieningspaneel.

Die knoppen zijn voorzien van namen als Shape, Sample en Timing, maar dat is niet altijd representatief voor wat ze precies doen. Bij de presets klopt de benaming wel zo ongeveer, maar je kunt de knoppen natuurlijk aan elke gewenste mod matrix-routing toewijzen. Dan zijn er ook nog twee modulation processors aanwezig waarmee je modulatiebronnen op allerlei manieren kunt bewerken. Denk aan offsets, quantising, >>

Dobbelstenen gooien

De Wavestate is veel eenvoudiger te doorgronden dan de Wavestation, maar er gaat niettemin flink wat tijd zitten in het programmeren. Gelukkig kun je parameters randomiseren om zo met één knopdruk unieke klanken te maken. Hiervoor druk je eerst op het dobbelsteenknopje op het bedieningspaneel en vervolgens op Enter. De resultaten zijn ook echt puur random, dus soms is het niet om aan te horen, maar regelmatig komt er iets inspirerends uit. Randomisation gaat razendsnel, dus je kunt gewoon door blijven gaan tot er iets uitkomt wat je als startpunt kunt gebruiken voor wat finetuning. Gelukkig kun je zelf bepalen welke parameters Randomisation beïnvloedt, zodat je doelgerichter kunt werken. Zo kun je bijvoorbeeld enkel de effecten, de arpeggiator of de wave sequencer van een layer door het toeval laten bepalen. Met een instelbaar percentage regel je hoe ver het resultaat mag afwijken van de originele stand. Dat betekent dat je ook kleine variaties van bestaande sounds kunt genereren om ze net wat specialer te maken.

